

Absolwent kierunku pedagogika to:

- a) refleksyjny praktyk i wnikliwy specjalista - dysponuje pogłębioną i rozszerzoną wiedzą pedagogiczną dotyczącą istoty i tożsamości pedagogiki, wiedzą historyczno-filozoficzną, biologiczną i psychologiczną stanowiącą teoretyczne podstawy działalności praktycznej w obszarze kształcenia, wychowania, rozwoju i autokreacji człowieka w ciągu całego życia. To także badacz praktyki edukacyjnej – refleksja nad doświadczeniem pozwala mu na ciągłe identyfikowanie i rozwijanie (w sposób formalny i pozaformalny) własnych zasobów wykorzystywanych w dynamicznym procesie kształtowania relacji z klientem czy lokalnym środowiskiem. Posiada pogłębione umiejętności samodzielnego zdobywania oraz integrowania wiedzy z różnych dyscyplin naukowych, oraz posługiwania się nią w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych: dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych, profilaktycznych lub terapeutycznych, a także projektowania oryginalnych rozwiązań ważnych problemów pedagogicznych oraz efektywnego realizowania konkretnych działań praktycznych. Troszczy się o własny rozwój zawodowy, rozwija kompetencje oraz podnosi kwalifikacje. Korzysta z literatury naukowej, konsultacji, szkoleń. Podejmowane przez niego decyzje stanowią konsekwencję systematycznie czynionego procesu myślowego;
- b) ekspert od wspierania rozwoju i autorytet od optymalizacji i kompensacji potrzeb - wyposażony w bogatą wiedzę psychopedagogiczną pozwalającą mu na integralne ujęcie funkcjonowania swoich podopiecznych z uwzględnieniem ich zasobów, jak i deficytów;
- c) erudyta, praktyk i opiniotwórca - posiadający interdyscyplinarną i zinterioryzowaną wiedzę o świecie umożliwiającą mu realizację skutecznej i profesjonalnej propedeutyki wyuczonych treści przedmiotowych. W związku z tym cechują go, między innymi: etyczność (prawość, uczciwość wobec poszukiwania prawdy, wierność przyjętym ideom i wartościom); wzorczość (wyrazista sylwetka naukowa, obywatelska, światopoglądowa i moralna, pobudzanie aktywności, uporczywość i wytrwałość poznawczej oraz odpowiedzialności za własne czyny); otwartość (prospektywność, doskonalenie własne, ustawiczny rozwój, transgresja, samokontrola, pasja poznawcza); odpowiedzialność sprawstwa (efektywność, praktyczność i skuteczność w działaniu edukacyjnym, jego wartość społeczna, empatia w odniesieniu do drugiego człowieka);
- d) spolegliwy opiekun, mentor - charakteryzujący się gotowością do autentycznej troski o zrównoważony rozwój podopiecznych; troska to jednak nie dyrektywne i podające nauczanie, ale elastyczne i responsywne wykorzystywanie i stwarzanie sytuacji dydaktyczno-wychowawczych sprzyjających identyfikacji i samodzielnemu rozwiązywaniu problemów przez klienta. To osoba, na której można polegać, troskliwa, opiekuńcza i godna zaufania. Spolegliwy opiekun jest życzliwie nastawiony wobec podopiecznych, wrażliwy na ich potrzeby

i skłonny do pomagania. Jest interpretatorem otaczającego świata i różnych możliwości życiowych wyborów klienta. Charakteryzuje się postawą refleksyjną w postrzeganiu własnej roli zawodowej oraz otwartością na potrzebę doskonalenia kompetencji osobowościowych i społecznych;

e) członek zespołu/ów i współuczestnik procesu edukacyjnego - wykazuje umiejętności w zakresie współpracy w zespole i komunikacji interpersonalnej, potrafi profesjonalnie porozumiewać się z innymi podmiotami procesów edukacyjnych - planując, realizując i ewaluując podejmowane twórcze działania pedagogiczne;

f) człowiek pozytywnie nastawiony do nowych doświadczeń, naukowy optymistą - poszukujący innowacyjnych rozwiązań pedagogicznych oraz sposobów rozwiązywania problemów, skutecznie adaptujący się do zmieniających się warunków, gotowy do inicjowania i wdrażania zmian;

g) człowiek uczciwy i wiarygodny - dostrzega dylematy moralne w praktyce pedagogicznej, potrafi działać zgodnie z zasadami etyki oraz refleksyjnie odnieść się do znaczenia nauk pedagogicznych i wartości podejmowania profesjonalnych działań w tworzeniu optymalnego kontekstu rozwoju człowieka. Stara się działać na podstawie uniwersalnych zasad społecznych, zachowując element lojalności do podopiecznych oraz współpracowników postępując zgodnie z deklaracjami, okazując przy tym szczerą oraz otwarte wyrażanie swoich opinii i przekonań.

Studia pierwszego stopnia na kierunku pedagogika przygotowują absolwenta, który:

1. Osiągnie odpowiedni dla ludzi z wyższym wykształceniem poziom intelektualny oraz wysokie umiejętności zawodowe.
2. Dysponuje szeroką wiedzą psychologiczną, ogólnopedagogiczną, filozoficzną, socjologiczną.
3. Zna specyfikę funkcjonowania instytucji zajmujących się profilaktyką i różnymi rodzajami oddziaływań wspierających i terapeutycznych a także przepisy prawa regulujące tę działalność.
4. Posiada wiedzę w zakresie prawidłowości oraz zaburzeń rozwoju i zachowania człowieka w różnych okresach życia, w tym także specyfiki niepełnosprawności intelektualnej i fizycznej.
5. Rozumie, na czym polega przeprowadzanie procesu diagnostycznego.
6. Zna metodę diagnozy zasobów i zasady doboru terapii dostosowanej do indywidualnych potrzeb człowieka na każdym etapie rozwoju.
7. Pracuje w oparciu o nowoczesne metody i techniki pracy pedagogicznej.
8. Dysponuje wiedzą teoretyczną oraz umiejętnościami praktycznymi dotyczącymi stosowania form i metod pracy profilaktycznej, wspierającej i terapeutycznej.

9. Potrafi projektować programy edukacyjne dla młodzieży i dorosłych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym projektować działania wspierające rozwój uzdolnień specjalnych.

10. Posiada kompetencje niezbędne do pracy pedagogicznej opartej na rozwijaniu i wykorzystaniu wyobraźni twórczej i artystycznej dzieci, młodzieży i dorosłych oraz rozbudzaniu wrażliwości i doznań estetycznych.

11. Posiada kompetencje społeczno-komunikacyjne umożliwiające mu dobry kontakt z osobami, grupami, środowiskami społecznymi w celu wywierania wpływu społecznego.

12. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji społecznej, dialogu, mediacji, negocjacji oraz współpracy z przedstawicielami różnych instytucji i służb, z organizacjami społecznymi, wolontariuszami i innymi partnerami społecznymi.

13. Jest zdolny do podejmowania inicjatyw społecznych w celu dążenia do doskonalenia własnej osobowości i rozwoju.

14. Odznacza się świadomą postawą, wyrażającą gotowość do uczenia się przez całe życie, tym samym wzbogacania własnego warsztatu pracy.

15. Odznacza się odpornością na stres oraz umiejętnością radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych.

16. Przyswoił sobie i respektuje etyczne zasady pracy edukacyjnej, profilaktycznej i terapeutycznej.

Osoba, która ukończy studia na tym kierunku, będzie specjalistą wszechstronnie przygotowanym do pracy pedagogicznej z osobami potrzebującymi wsparcia w sferze psychicznej, fizycznej i społecznej. Pomoże w rozpoznaniu indywidualnych możliwości i potencjałów oraz pomoże w pokonaniu trudności i ograniczeń osób na każdym etapie życia. Niezwykle ważną rolę w treściach tego kształcenia odgrywa doskonalenie własnych umiejętności i kompetencji intra- i interpersonalnych (miękkich). Nawiązywanie kontaktu i budowanie relacji pomagania jest fundamentem efektywnej pracy współczesnego pedagoga. W znacznym stopniu warunkuje umiejętność tworzenia bezpiecznych warunków pracy bazujących na zaufaniu, tolerancji i wzajemnej akceptacji. Studia wyposażą w kompetencje do kreowania i optymalizowania sytuacji wychowawczych, wspierających, edukacyjnych i profilaktycznych. Umożliwią swobodne posługiwanie się terminologią pedagogiczną, rozumienie zjawisk i procesów związanych z szeroko pojętym rozwojem człowieka i jego aktywnością.

Absolwenci posiadają kwalifikacje do pracy w placówkach socjalizacyjnych, socjoterapeutycznych, interwencyjnych, w zakładach poprawczych, domach dziecka, pogotowiach opiekuńczych. Mogą być również zatrudnieni w placówkach opieki częściowej:

zespół zajęć pozalekcyjnych, placówkach wsparcia dziennego: kluby seniora, domy dziennego pobytu, ogniska wychowawcze, kluby osiedlowe, domach pomocy społecznej, jednostkach samorządu gminnego, organizacjach pozarządowych zajmujących się niepełnosprawnością, pozarządowej działalności rekreacyjno-sportowej, klubach sportowych, hotelach i ośrodkach czasowych lub prowadzić własną działalność gospodarczą. Są przygotowani do organizacji zajęć wspomagających pracę placówek służb zdrowia – zakłady lecznicze, szpitale, sanatoria, hospicja, itp.